

NAWRACANIE (7) *sb n*

Pierwsze i trzecie a jasne (w tym w pierwszym 1 r.błędne znakowanie); -rã- (6), -ra- (1) NiemObr, teksty nie oznaczają é.

sg N nawrãcani(e) (1). ◇ G nawrãcaniã (2). ◇ A nawrãcani(e) (2). ◇ L nawrãcaniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) w. s.v. nawrócić.

1. Rzeczownik od „nawracać się”: *powrót; conversio Cn [czyje] (1) : A wracał fię (marg) Wł./ á nãwracanie iego (-) do Rãmathá/ bo tám dom ie⁸⁰ (był) BudBib 1.Reg 7/17.*

2. Rzeczownik od „nawracać”: *nakłanianie do przyjęcia swojej religii; reductio Cn [kogo, czego] (6) : Niedofzedł rok po iego męczeńftwie gdy od Papieżá tegołz/ który go ná nãwracanie Heretykow do powiátu Medyolãńkiego połtał/ w Peruzu kãnonizowany ielt SkarŻyw 374, 517, 519 marg; NiemObr 41.*

nawracanie do kogo [do Boga] (2): Y tym cudem przeznãczył Pan Chrifus/ iãko dziwne fzcęście miał mieć Piotr w nãwracaniu ludzi do niego/ tãk Żydow iãko y Pogãnow. WujNT 211. Cf Wyrażenie.

W charakterystycznych połączeniach: nawracanie heretyków, ludzi, niewiernych, pogaństwa (poganow) (3), świata, Żydow.

Wyrażenie: »nawracanie do Pana Boga« (1): Ze to włyftko znãczyło prace y drogi Piotrowo około nãwracania świata do Pãná Bogá WujNT 212.

Cf NAWRACAĆ, NAWRACAĆ SIĘ

ZCb